

Forfatter: Estrup, Hector Frederik Janson

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Estrup, Hector Frederik Janson (1843-01-16)

Citation: Estrup, Hector Frederik Janson: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Estrup, Hector Frederik Janson (1843-01-16)", i *Af efterladte Breve til J. P. Mynster*, Ggldendalske Boghandling, s. 228. Onlineudgave fra Danmarks Breve:
<https://tekster.kb.dk/text/letters-002236589-000-shoot-L0022365890000107.pdf>
(tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Af efterladte Breve til J. P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Estrup.

Kongsdal, 16de Jan. 1843.

Jeg beder D. H. modtage min hjertelige Tak for Deres Brev, som har gjort mig en stor Glæde, ligesom for Deres Tale ^{*)}, der ledsagede Brevet. Jeg har nydt Talen som et oratorisk Mesterstykke, Gjenstanden værdig, og studeret den med en gammel Skolemands Opmærksomhed. Men jeg er, som De veed, ingen Skolemand af den gamle Skole, og blev ved Sorøe Academie en Kjætter i Troen paa Latiniteten. Jeg har hos mig selv gjort den Erfaring, at jeg, skjøndt ret flink Skolediscipel, der netop i Latin og Græsk havde de bedste Lærere, ikke lærte at skjønne paa de gamle Classikere og at s. 229suge den rette Kraft af dem, før længe efterat jeg havde ophørt at være Discipel. Et Studium af denne Virkning er over Drengens Alder, i hvilken han ganske hører sin egen Tid til. Man læser ikke Classikerne inden det 18de Aar, saaledes som man læser dem efter det 30te. Philologerne gjøre sig gjerne Illusioner; de forvexle Aldrene og overføre deres egen Sands og Smag paa adolescenter. Dernæst er jeg af den Formening, at enhver Grammatik, og navnlig Modersmaalels, lader sig bruge med ligesaa megen Frugt som den latinske og græske, og at Lærer og Discipel netop i de levende Sprogs Grammatiker træde paa en sikkrere Bund. De franske Stylister, der i det Hele have et afgjort Fortrin for dem i Tydskland, Danmark og andre Lande, føre Beviset for, at „Foredragets Koust" kan læres fortrinlig ved Studium af Modersmaalet og dettes Litteratur. Skriftlige Udarbejdelser i de gamle Sprog staae langt tilbage for dem i de nyere Sprog, fordi — end ikke den lærdeste af de nulevende Philologer veed i en latinsk Stiil at stille Ordene i en Orden, som Cicero vilde finde rigtig. Nøglen er borte, fordi Sproget har ophørt at leve, og om Traditionen kan der ikke være Tale ifølge Folkevandringerens Virkning paa Sprog og Litteratur. Jeg har efter min Erfaring seet de sørgeligste Virkninger af Classikernes „Efterligning" med Hensyn til Foredrag i Modersmaalet.

Det glæder mig, at min lille Epistel om de slesvigske Forhold har vundet Deres Bifald. ^{*)} Jeg frygter for, at en Artikel, jeg nylig har indsendt til Ugeskriftet, ikke vil behage Dem i lige Grad. Den behandler det Spørgsmaal: om den academiske Lærestalt i Sorøe bør adskilles fra Skole og Opdragelsesanstalt. Et curserende Rygte har foranlediget mig til at opkaste og besvare Spørgsmaalet fra mit Standpunct. Jeg anseer en saadan Forholdsregel som en aqua tofana for det egentlige Academie, og foretrækker en formelig og uforbeholden s. 230Dødsdom over Stiftelsen. Dersom Rygtet er ugrundet, saa er det saameget bedre.

15

Med dyb Høiagtelse og oprigtig Hengivenhed

D. H.'s

ærbødigste

Estrup.